

ПАУЛИНА СТАНЧЕВА

ОСВОБОЖДЕНИЕ

1.

Угаснали бѣха надеждитѣ вече,
съсь пепель покрита жеравата бѣ,
че робство и ужась врагѣтъ ви обрече,
и сълзи стаени, и болки безчеть.

Минаваха скръбни, печални години,
закана тежеше надъ вашия гласъ,
че българи бѣхте, но българско име
прошепвахте тайно и съ трепетъ и страхъ.

Земята поихте съсь кръвъ и съсь клетви,
сърдцата съ горчило, очитѣ съсь гнѣвъ,
че бѣха напраздни геройскитѣ жертви
на толкозъ велики и славни мѣже.

По пѣтища бѣли, въ усои и ниви,
по дънери стари и горски гѣстакъ
се виеха черни, съсирени дири
и страшно притискаше робскиятъ мракъ.

На всички завети и думи свещени
заклучени бѣха въвъ всички сърдца,
че люлка на славни борби и подеми

бѣ тази поругана и бедна земя.